गताविष मर्वमेव मैन्यं कर्द नीलं नुनाव नुलम्तुता नूशिस्तवने १४ मर्गः वा॥११२॥

यदान फेनुः चणदाचराणां मनारयारामवनाभि योगे। नदां भेजुमदीर्णदैन्याव्याचव्युमचैय इतं प्रचर्तं॥११३॥

रति भष्टिकाव्ये तिङकाण्डे चिद्विचिमितानामः प्रथमः काव्यस्य चतुर्दशः सर्गः॥१४॥

यदे त्यादि। चणदाचराणां रामबलाभियोगे मनोरया ज॰म॰ वाञ्कितानि यदान फेलुः न फलिताः प्रइलख यापादित लात् तदा लङ्कां भेजुः सेवितवन्तः उदीर्णदेन्याः उदीर्णं मह दैन्यं दीनभावायेषामिति प्रइल्झ इतं स्तमुचैराचख्युः आख्यातवन्तः रावणायेत्यर्थात्।।११३॥

दति भदिका यदोका यां जयमङ्गला यां तिङ न्नका एडे लिखि निर्मितानाम प्रथमः परिच्छेदः का यस चतुर्द्भः मर्गः॥ १४॥

यदानेत्यादि। रामबलख हनने चणदाचराणां राचमानां भ॰ मनारयायदा न फेलुः फलनिष्यत्ती तृफलेति एलं खिलीपञ्च तदा निशाचरालङ्कां भेजुः सेवितवन्तः भजञीभागसेवयोः हतं प्रहस्तमुचैराखातवन्तञ्च रावणमित्यर्थात् ख्यालखाती चिन्नः ख्याङ्वा उदीर्णं महद्दैन्यं येषां ऋगिगत्यां कः॥१९३।